



A Nagykárolyi Református Egyházmegye Kórházlelkészi Missziója

Tel: 0746326696, e-mail: bkorsolya@yahoo.com

Tárgy: Jelentés a 2025. évről

Kórházlelkészi beszámoló a 2025. évről

***„Közel van az Úr a megtört szívűekhez, és a sebzett lelkűeket megsegíti.”
(Zsolt 34,19)***

Ezzel az igével tekintek vissza a 2025-ös év református kórházlelkészi szolgálatára. A mögöttem álló időszak tapasztalatai megerősítettek abban, hogy a mai ember szenvedése sokszor nem elsősorban a testi betegségben mutatkozik meg, hanem a magányban, az elhagyatottság érzésében és a belső elszigeteltségben. A kórházi szobák csendjében gyakran nyilvánvalóvá vált, hogy a betegek nem csupán gyógyulásra várnak, hanem arra is, hogy valaki megálljon mellettük, meghallgassa őket, és őszinte közelségével enyhítse terheiket. Sok esetben a fájdalomnál is nehezebbnek bizonyult az a tapasztalat, hogy valaki egyedül marad kérdéseivel, félelmeivel és kiszolgáltatottságával. Ebben a helyzetben a lelkészi szolgálat különös jelentőséget kap: a figyelmes jelenlét, az együttérző meghallgatás, az imádság és Isten vigasztaló igéje által lehetőség nyílik arra, hogy a szenvedő ember ne maradjon magára.

A 2025-ös év szolgálata során megtapasztalhattam, hogy Isten közelsége sokszor a legegyszerűbb emberi gesztusokban, a csendes jelenlétben és a reménységet hordozó szóban válik érzékelhetővé.

A kórházlelkészi látogatás az egyházmegye területén található két kórházban, a Nagykárolyi Városi Kórházban és a Tasnádi Városi Kórházban zajlott kialakított rend szerint, a délutáni látogatások idejében. Mivel ritka az az eset, amikor konkrét jelzést kapok a református betegek bentlétéről így a látogatások során a kórházi szobákat sorban, egymás után keresem fel lehetőséget adva a lelkigondozói beszélgetésekre, közös imádságra és igeolvasásra.



A Nagykárolyi Református Egyházmegye Kórházlelkészi Missziója

Tel: 0746326696, e-mail: bkorsolya@yahoo.com

Ezekkel a szolgálatokkal nem csak a református betegek éltek, hanem számos esetben volt alkalmam más felekezeti betegekkel is beszélgetni, úgy mint: unitárius, római katolikus, görögkatolikus, ortodox, baptista és pünkösdisták gyülekezetéhez tartozó egyháztaggokkal. Néhány esetben román ajkú betegek is kérték az igeolvasás lehetőségét. A betegágyak mellett töltött idő a betegek igényeihez igazodik. Ahol nincs lehetőség mélyebb beszélgetésre, ott rövidebb látogatás, de ahol mélyebb témákat is megosztanak a betegek, ott akár órák is eltelnek egy-egy beszélgetés alkalmával.

A sátoros ünnepek alkalmával Úrvacsorával is élhettek a bent maradt betegek. Ilyenkor az adott ünnep előtt egy nappal feljártam a kórházi szobákat, hirdetem a másnapi Úrvacsora lehetőségét és feljegyeztem azokat, akik jelezték, hogy élni szeretnének a lehetőséggel. Ezáltal a betegek közös imádsággal vagy egyéni elcsendeséssel is készülhettek a másnapi úrvacsora vételre. A kórházi Úrvacsora kiszolgáltatása különleges szolgálat és a betegek elmondása alapján különleges tapasztalat is. Az ágyban fekvők külön-külön saját betegszobájukban úrvacsoráztak, de amikor csak lehetett igyekeztem összegyűjteni az úrvacsorázókat, hogy egymással is közösségben lehessenek.

A kórházlelkészi szolgálaton belül helyet kapott a gyermekmisszió is. A beutalt gyermekek számára Isten ígéjét a gyermekek korához és érdeklődéséhez igazítva igyekeztem megszólaltatni. Élménypedagógiai eszközökkel került bemutatásra egy-egy bibliai történet, amiről egy kis emléket is haza vihetek magukkal az általuk készített színezők vagy papír figurák formájában. A közös éneklés, imádság és játékok által reményeim szerint a gyermekek megtapasztalhatták, hogy Isten szereti és keresi őket a betegség próbájában is. A gyermekalkalmakon lehetőségem adódik beszélgetni az édesanyjakkal, akik gyermekeik mellett töltik a kórházi napokat. Számos esetben került sor mély és őszinte lelkipásztori beszélgetésekre ezeken az alkalmakon.



A Nagykárolyi Református Egyházmegye Kórházlelkészi Missziója

Tel: 0746326696, e-mail: bkorsolya@yahoo.com

Lelkészként jelen lenni a kórházi közegben kettős érzéseket hoz magával. Számos esetben élek meg örömet, amikor egy-egy beteget erősödni és gyógyulni látok. Amikor elköszönök tőlük a viszontlátás reményében, mindig hozzáteszem: Isten adja, hogy legközelebb jó egészségben a saját gyülekezetében találkozunk. Az Úrnak hála, több példa is volt már erre. Egy-egy imaheti szolgálat alkalmával a templompadban láthattam viszont gyógyultan egy-egy beteget. De nincs ez mindig így. Számos példa van arra is, hogy egyik hértről a másikra látok valakit gyengülni, elfogni és elbúcsúzni ebből a földi életből, időset és fiatalot egyaránt. Sokszor találkozom olyan beteggel is, aki inkább azért imádkozik, hogy még bent maradjon a kórházban, mert otthon csak a hideg ház és magány várja. Vannak betegek, akik pedig bár nagy családban élnek, de mégis magányosak. A család dolgozik, nagy a rohanás, az idős emberre már nem sok idő jut. Az ilyen beteg azért imádkozik, hogy hamar megerősödjön, legalább annyira, hogy magát elláthassa, ne adjon plusz feladatot szeretteinek. Ez csak néhány kiragadott példa azokból a sorsokból, akiket Isten az utamba hozott szolgálatom során. Lelkésznek lenni a kórházi közegben csendes és láthatatlan szolgálat. A külvilág számára mindenképp az. De a betegeknek, akik odabent vannak rengeteget jelent, mert ezáltal tapasztalhatják meg, hogy nincsenek egyedül, hogy ők is fontosak annak az Istennek, aki kézben tartja életüket a gyengeségben és a betegségben is. Hiszem, hogy ebben a csendes szolgálatban Isten vezetett a 2025-ös esztendőben és Ő lesz mellettem a folytatásban is. Hordozzuk együtt imádságban betegeinket és a Nagykárolyi Református Egyházmegye kórházlelkészi szolgálatát!

Domahida, 2026. március 31.

A Közgyűlési tagok életére és munkájára Isten áldását kérve

Maradok tisztelettel

Bencze-Kádár Orsolya

református kórházlelkész